

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА УДФСУ

Барановичский государственный университет (Белорусь)
Варшавський державний університет (Польща)
Костанайская академия МВД Республики Казахстан
им. Ш. Кабылбаева (Республика Казахстан)
Department of Civil service and Human Resources
of the Parliament (Азербайджан)

До 100-річчя створення навчального закладу

ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

*Збірник тез доповідей
II Міжнародної науково-практичної конференції
(23 листопада 2018 року)*

Частина 2

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА УДФСУ

Барановичский государственный университет (Белорусь)

Варшавський державний університет (Польща)

Костанайская академия МВД Республики Казахстан
им. Ш. Кабылбаева (Республика Казахстан)

Department of Civil service and Human Resources
of the Parliament (Азербайджан)

СЕРІЯ «ПОДАТКОВА ТА МИТНА СПРАВА В УКРАЇНІ»

Серію «Митна справа в Україні» засновано в 2001 р. Її продовженням є серія
«Податкова та митна справа в Україні», яку започатковано в 2015 р.

До 100-річчя створення навчального закладу

ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

*Збірник тез доповідей
II Міжнародної науково-практичної конференції
(23 листопада 2018 року)*

**У двох частинах
Частина 2**

**Ірпінь
2018**

УДК 351.713
ББК 67.301.141.1
Ф63

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
Навчально-наукового інституту права
(протокол № 3 від 15 листопада 2018 року)*

Редакційна колегія:

Топчій Василь Васильович, директор Навчально-наукового інституту права, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України;

Бойко-Слободжан Олена Олександрівна, заступник директора Навчально-наукового інституту права з наукової роботи та міжнародного співробітництва, кандидат юридичних наук, доцент кафедри фінансового права.

Тези подано в авторській редакції.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, назв, назв підприємств, установ, організацій та іншої інформації, поданої в тезах доповідей, несуть автори матеріалів та їх наукові керівники.

Висловлені думки авторів можуть не збігатися з точною зору редакційної колегії і не покладають на неї жодних зобов'язань.

Переклади і передруки дозволяються лише за згодою авторів.

Ф63 **Фіскальна політика: теоретичні та практичні аспекти юридичної науки** : збірник тез доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції (23 листопада 2018 року) : у 2-х ч. Ч. 2. – Ірпінь : Університет ДФС України, 2018. – 258 с. – (Серія «Податкова та митна справа в Україні», т. 121).

ISBN 978-966-337-456-7

УДК 351.713
ББК 67.301.141.1

ISBN 978-966-337-456-7

© Навчально-науковий інститут права
Університету ДФС України, 2018

ЗМІСТ

Вігальне слово П. В. Пашка.....	7
Вігальне слово В. В. Гопчія.....	8
<i>Секція 5. Кримінально-правове та кримінологічне забезпечення фіскальної політики в Україні</i>	
Андросович В. С. Кримінологічна характеристика злочинів у фіскальній сфері.....	9
Антіпов В. І. Стаття 212 Кримінального кодексу України та практика європейського суду з прав людини.....	13
Березовська А. О. Спеціальна конфіскація як один із заходів кримінально-правового забезпечення.....	16
Бейгул М. А., Верницький Ю. С. Сучасний стан запобігання злочинам, пов'язаним з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом.....	19
Білоус О. Г. Проблеми формування правової культури сучасної молоді в умовах становлення громадянського суспільства.....	25
Вдович А. М., Гусак К. В. Запобігання злочинам у фіскальній сфері України.....	27
Богадирьова О. І. Ускладнені випадки кваліфікації ухилення від покарання, не пов'язаного з позбавленням волі.....	30
Виногорова Д. С. Ворона Ю. О. Особливості розслідування корупційних злочинів: міжнародна площина.....	33
Гаврилшин А. П. До проблем кіберзлочинності в Україні.....	37
Галицький В. В. Запровадження кримінального проступку в національне законодавство: проблемні питання.....	39
Голчарук Т. В. Кримінальне законодавство України у сфері протидії торгівлі людьми.....	41
Горбачук Ю. І. Боротьба з корупцією як інструмент фіскальної політики.....	44
Горбчук А. І., Дейнеко О. В. Корупція в митних органах: протидія та сучасний стан.....	46
Дідківська Г. В., Мудряк Т. О. Кримінологічна характеристика забезпечення антикорупційної політики держави.....	49
Захарків Т. І., Сушанська К. В. Ухилення від сплати податків та деякі заходи запобігання.....	51
Зварич М. Р. Кримінально-правове забезпечення протидії шахрайству в фінансовій сфері.....	54
Знак Ю. А. Генезис організованої злочинності в Україні.....	56
Жерж Л. А., Розмаїта В. В. Детермінанти корупції у діяльності медичних працівників.....	59
Жерж Н. А. Пріоритетні напрями сучасного реформування та вдосконалення національної поліції України.....	62

Кіраль Г. Ю., Васильчик Н. О. Міжнародний досвід боротьби з корупцією.....	67
Кулаківська Т. І., Береженна О. Ю. Звільнення від кримінальної відповідальності за ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів).....	70
Курилюк Ю. Б. Міграційна політика держави як механізм протидії корупції.....	73
Курмазенко А. А. Зарубіжний досвід запобігання злочинності у сфері оподаткування.....	75
Малогіна А. О. Правоохоронні органи як суб'єкти запобігання злочинів: теоретико-практичні аспекти.....	79
Лізніченко Є. М. Доведення до банкрутства: кримінально-правовий аспект.....	83
Мазур І. В., Кучер О. В. Кримінально-правова характеристика схилення до вживання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів.....	86
Мазурець О. О. Кримінально-правова характеристика контрабанди та контрабанди наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів та їх запобігання.....	89
Мирончук К. В. Прояви корупції у діяльності правоохоронних органів.....	92
Мисюна Я. Ю., Степенко Ю. І. Актуальні проблеми протидії та запобігання корупції в органах фіскальної служби.....	95
Мірошніченко С. С. Корупція в Україні: від теорії визначень до практики протидії.....	98
Музиченко А. В., Воронко Л. М. Загальна характеристика способів легалізації (відмивання) доходів отриманих злочинним шляхом та заходи їх протидії.....	101
Музиченко Я. В., Бобраніцький Я. В. Поняття та ознаки корупційних злочинів.....	105
Нікітін Ю. В. Трансформація кримінально-правової системи як необхідна умова запобігання корупції.....	108
Ніколаско В. О., Турчина Є. Ю. Електронні гроші як предмет злочинів проти власності.....	112
Песоцька Ю. В., Мухіна О. Г. Відмивання «брудних» коштів та заходи запобігання.....	114
Поліщук А. М., Франчук М. І. Марки акцизного податку (ст.199 КК України) як предмет суспільно небезпечних діянь у сфері господарської діяльності.....	117
Сабадін Ю. В. Протидія корупції під час здійснення правосуддя.....	120
Сировець М. О. Відповідальність за створення не передбачених законом воєнізованих та збройних формувань.....	122
Скаков А. Б. О борьбе с коррупцией – основной угрозой национальной безопасности Казахстана.....	124

Ступак О. І. Організована злочинність в корупційній діяльності: кримінологічний аспект.....	136
Супрун Т. М., Шостақ М. О. Корупція в діяльності суб'єктів господарювання: причини, форми та заходи протидії.....	139
Супрун Т. М. Досягнення Сінгапуру у сфері ефективної боротьби з корупцією.....	141
Тищенко К. М. Гіроскутер: чергова забава, комерційний хід чи транспортний засіб?.....	144
Топчій В. В. Значення Сінгапурської та Шведської стратегії для попередження корупції в Україні.....	148
Топчій В. В. Корупція у сфері інтелектуальної власності.....	153
Харченко А. А. Корупція і фіскальна політика: теоретичний підхід та практичні шляхи протидії.....	155
Худенко Ю. О., Поліщук В. В. Ухилення від оподаткування шляхом використання офшорних зон.....	158
Черняк Я. В. Зарубіжний досвід запобігання та протидії корупції.....	161
Чунарьова Є. Я., Лопушанська К. С. Кримінологічна характеристика та запобігання злочинам у фіскальній сфері.....	163
Шадура А. С., Каландей В. О. Ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів, як основний злочин у сфері фіскальної політики: сутність та причини ухилення.....	167
Юрченко В. С., Шуляка А. В. Вплив корупції на економіку України та заходи її запобігання.....	170
Яворська О. М., Горова С. Ф. Окремі аспекти запобігання податковій злочинності в Україні.....	173

Секція 6. Роль кримінального процесу та криміналістики в реалізації фіскальної політики України

Антонюк А. Б., Бондаренко С. В. Особливості використання спеціальних знань при розслідуванні податкових злочинів.....	177
Браславець І. В., Даведенко О. В., Дементьєва А. О. Особливості розслідування злочинів щодо ухилення від сплати податків.....	180
Верницький Ю. С. Проблема доказування фінансових злочинів.....	183
Грицюк І. В., Гаврилюк Н. О. Визнання доказів недопустимими у кримінальному провадженні.....	186
Грицюк І. В., Лаба О. С. Порівняльно-правовий аналіз інституту підслідності: досвід зарубіжних держав.....	189
Gasimov Z. A., Yatsyk T. P. Criminalistic characteristic of new forms of cyber crimes (phishing and cybersquatting).....	192
Завидняк В. І., Лев Р. В. Криміналістична характеристика суб'єктів злочину, які відносяться до працівників юридичних осіб публічного права.....	194
Задорожна А. В. Видача особи (екстрадиція) у кримінальному провадженні щодо злочинів міжнародного характеру.....	197

Цимбал П. В., Калганова О. А. Процесуально-правові засади діяльності міжнародних організацій у сфері боротьби зі злочинністю.....	200
Кисла К. О., Пушкарьова Т. М. Проблеми застосування допиту в режимі відеоконференції під час досудового розслідування в Україні	203
Комишнюк Ю. О. Фіктивне підприємництво як спосіб вчинення злочинів у сфері господарської діяльності	206
Красько В. В., Шпак М. І. Домашній арешт як запобіжний засіб в міжнародній практиці та українські реалії	209
Линник О. В., Трубнікова А. В. Шляхи вдосконалення методики розслідування злочинів, пов'язаних з благодійною діяльністю.....	212
Лопата О. А., Ковальова Д. К. Теоретичні аспекти судово-економічної експертизи в Україні	215
Лопушанська К. С., Чунарьова Є. Я. Окремі питання кримінального провадження щодо ухилення від сплати податків	218
Мартинюк Ю. Ю., Іванова Н. О. Презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини у вирішенні справ про незаконне збагачення	221
Озвничук О. В. Фінансове розслідування як один із способів забезпечення фіскальної політики в Україні	224
Омельчук Л. В., Довгань Д. О. До питання криміналістичної характеристики розслідування злочинів, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом	227
Петручик А. В., Гриневич А. В. Роль спеціалізованої антикорупційної прокуратури у протидії корупції в органах Державної фіскальної служби України.....	231
Устенко А. Г. Типові слідчі ситуації розслідування легалізації (відмивання) коштів отриманих незаконним шляхом.....	233
Яцик Т. П. Криміналістична характеристика нових форм кіберзлочинності (фішингу та кіберсквотінгу)	237

***Секція 7. Фіскальний суверенітет в умовах глобалізації:
міжнародно-правовий вимір***

Бригінець О. О. Глобалізація як важливий елемент світового економіко-правового простору	240
Глух М. В. Інститут оскарження в адміністративно-деліктному процесі: європейський досвід.....	242
Козлова В. Ю., М'яч В. Ю. Митні союзи світу та України.....	246
Мамедов І. А. Современные формы туризма и связанные с ними вызовы в контексте обеспечения национального экономического развития	248
Селезень П. О., Кармаліта М. В. Application of mutual agreement procedure in tax dispute resolution in Ukraine	252
Швейда Т. М., Пасько К. І. Глобалізаційні процеси сучасності та публічне управління	255

Жерж Наталія Анатоліївна,

кандидат юридичних наук,

*доцент кафедри кримінального права та кримінології
Університету державної фіскальної служби України*

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ СУЧАСНОГО РЕФОРМУВАННЯ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Для України, як суверенної, незалежної, демократичної, соціальної та правової держави, актуальним та важливим завданням на шляхах її становлення і розвитку є реформування та вдосконалення правоохоронних органів, як суб'єктів забезпечення правопорядку та реалізації захисту прав та основоположних свобод людини і громадянина.

Науково-теоретичне підґрунтя дослідження Національної поліції України склали наукові праці вітчизняних і зарубіжних фахівців з адміністративного права, теорії держави і права, конституційного права, інших галузевих правових наук, зокрема: В. Б. Авер'янова, О. П. Альохіна, О. М. Бандурки, Д. М. Бахраха, Ю. П. Битяка, В. М. Гаращука, О. В. Джафарової, С. В. Ківалова, В. К. Колпакова, А. Т. Комзюка, О. М. Ключова, О. В. Кузьменко, А. М. Куліша, О. М. Музичука, О. П. Рябченко, А. О. Селіванова, Ю. А. Тишомірова, М. М. Тищенко, С. О. Шатрави та інших.

Реформування української міліції в Національну поліцію дало поштовх до позитивних змін в країні. Проте, на даному етапі функціонування та діяльності Національної поліції України поряд з позитивом існує ряд недоліків.

Демократизація суспільних відносин в Україні, конституційна реформа, активізація процесів євроінтеграції, запровадження європейських стандартів, удосконалення законодавства шляхом посилення захищеності прав і свобод громадян обумовлюють необхідність реформування правоохоронної системи, визначення ролі та місця правоохоронних органів у побудові правової та соціальної держави, задля підвищення рівня довіри громадян.

Слід проаналізувати соціологічне дослідження, проведене соціологічною компанією Taylor Nelson Sofres (TNS) на замовлення компанії IREX в 12 містах України, які включені до пілотного проекту з організації взаємодії між поліцією і громадськістю – Community policing. Два найважливіших показника: довіра до Національної поліції в березні 2017 року становить 43.5 %, до Патрульної поліції – 53 %; і цей показник виріс у порівнянні з результатами першого опитування (півроку тому). За півроку довіра до На-

Секція 5. Кримінально-правове та кримінологічне забезпечення фіскальної політики в Україні

ціональної поліції зростає від 38,9 % до 43,5 % – на 4,6 %, недовіра знизилася від 22,8 % до 21,5 % – на 1,3 %. Окремо відносно Патрульної поліції: довіра збільшилася від 47,5 % до 53 % – на 5,5 %, недовіра знизилася від 19 % до 16 % – на 3 %. Поліція – як патрульна, так і Національна – в більшій мірі, ніж інші, сприймається як державний інститут, що служить інтересам громадян. Дослідження проводилося в 12 містах України, серед яких міста Сходу України: Краматорськ, Слов'янськ, Маріуполь, Северодонецьк, Рубіжне, Лисичанськ.

Основною проблемою є те, що низка нормативно-правових актів, передусім підзаконних не відповідають Закону України «Про Національну поліцію». Це стосується нормативно-правових актів, які визначають правовий статус поліції. Так, Положення про Департамент патрульної поліції, затверджене Наказом Національної поліції від 06 листопада 2015 року № 73 (у редакції Наказу Національної поліції від 18 листопада 2015 року № 96) визначає Департамент патрульної поліції як міжрегіональний територіальний орган Національної поліції, попри те, що ст. 13 Закону України «Про Національну поліцію» визначає, що систему Національної поліції складають Центральний орган управління поліцією та територіальні органи поліції. Наступний нормативно-правовий акт – Наказ МВС України від 02 липня 2015 року № 796, який визначає Положення про патрульну службу, хоча такого підрозділу в структурі Національної поліції не існує, оскільки відповідно до п. 2 ч. 3 ст. 13 Закону України «Про Національну поліцію» вживається назва «патрульна поліція». До того ж, даний нормативно-правовий акт був прийнятий до вступу в законну силу Закону України «Про Національну поліцію» і він не відповідає змісту останнього, по тексту використовується слово «міліція», замість «поліція». Недосконалим є і сам Закон України «Про Національну поліцію». Із Концепції та стратегії реформування МВС України вбачається, що Національна поліція є структурним підрозділом МВС України. В той же час, ст. 1 Закону надає визначення Національної поліції як центрального органу виконавчої влади [1].

У сучасних умовах процесу реформування діяльності Національної поліції України особливого значення набуває використання досвіду державного управління поліцією зарубіжних країн.

У сфері реформування та розвитку реформ у поліції: з метою підвищення ефективності виконання покладених завдань на органи Національної поліції, зниження ступеня ризику при прийнятті та реалізації конкретних управлінських рішень у межах посадових повноважень, перш за все, потрібні: досконала система правових актів, що визначали б їх завдання, обов'язки та права, регулювали взаємовідносини, які виникають між ними та громадянами; належна підготовка кожного співробітника, який бере участь у вирішенні завдань органів Національної поліції, а передусім керівного складу; активізувати роботу Національної поліції України усіх регіонів та міжнародної спільноти у створенні дієвої моделі взаємодії поліції та суспільства (community policing), що повинна стати філософією правоохоронної діяль-

ності, способом мислення про підвищення суспільної безпеки; підтримати наведені обґрунтовані позиції вчених щодо організації розшуку підозрюваних та обвинувачених як напрямку діяльності поліції, визнати його пріоритетність та самостійність і, водночас, зауважити необхідність подальшої наукової розробки зазначеного питання в розрізі удосконалення правового регулювання, організаційного і тактичного забезпечення; на сьогодні служба дільничних офіцерів поліції знаходиться у фазі реформування, тому є гостра потреба у прийнятті нових законодавчих актів, що відповідали б вимогами сучасності та статусу «нового типу офіцера», який повинен служити суспільству на засадах партнерства; для підвищення рівня довіри населення до поліції, формування позитивного образу сучасного поліцейського, особливу увагу слід приділити постійному проведенню соціально-психологічного моніторингу, різного роду соціологічних досліджень, які виявляли б невирішені проблеми та пропонували б нові напрями роботи щодо удосконалення професіоналізму та професійної етики сучасних поліцейських. Це може стати новим напрямком у розвитку співпраці освітян і сучасної, оновленої поліції.

У сфері підготовки сучасних поліцейських слід використовувати інноваційні технології в підготовці поліцейських кадрів, а саме впроваджувати елементи дистанційної освіти в професійне навчання поліцейських без відриву від службової діяльності, Інтернет-технологій, наприклад, організувати заняття в системі службової підготовки на основі відеоконференц-зв'язку тощо; створити електронні кейси навчально-методичного забезпечення дисциплін професійного спрямування, доступ до яких мав би будь-який працівник поліції з метою використання їх як у професійній діяльності, так і в процесі самоосвіти; запровадити спеціальні курси, обумовлені завданнями, що покладаються на сьогодні на поліцію, специфічністю умов несення служби, на кшталт «Основи профайлінгу», «Криміналістичне зброезнавство», «Особиста безпека працівників поліції в екстремальних ситуаціях», «Стресостійкість» тощо; розробити і впровадити в життя цільові державні програми медико-психологічної реабілітації та соціально-правової підтримки правоохоронців, а також активно використовувати напрацьований досвід втілення психотренінгових технологій, спрямованих на формування навичок професійної комунікації, безпечної поведінки, управлінської компетенції, вмінь позитивної мотивації персоналу, а також розвиток морально-психологічної стійкості поліцейських.

Загалом, Національна поліція України, проходячи етап становлення, повинна бути весь час зорієнтована на інтереси громадськості, а законодавство про діяльність поліції має бути доступним для громадськості, досить зрозумілим і точним та у разі необхідності супроводжуватися чітким підзаконним регулюванням, яке також повинно бути доступним і зрозумілим для громадськості.

Отже, стабільне та ефективне функціонування Національної поліції України є необхідною умовою захисту конституційного ладу, забезпечення законності і правопорядку, дотримання прав і свобод людини та громадяни-

Секція 5. Кримінально-правове та кримінологічне забезпечення фіскальної політики в Україні

на. Від ефективності діяльності Національної поліції України значною мірою залежить успішність реалізації національних інтересів та стабільність суспільного розвитку.

Якщо говорити про Україну, то новостворена Національна поліція ще не зовсім пройшла перевірку часом, щоб можна було зробити точні висновки. Але з упевненістю можемо сказати на основі нашого наукового дослідження, що попереду усіх чекає плідна праця як з боку поліцейських задля «завоювання» їх довіри до суспільства, так і з боку державних органів щодо вдосконалення національного законодавства задля дієвої роботи новоствореного органу.

Вище викладене дозволяє зробити висновок про те, що діяльність поліції у світі, в тому числі і в Україні, є безперервним та динамічним процесом, тому різні практичні ситуації вимагають застосування нових конкретних підходів та сучасних методів роботи [2, с. 568]. Від поліції України нового типу вимагається довгостроковий інноваційний ініціативний підхід, а не тільки тимчасова реакція на ситуацію, яка склалася. Вважаємо, що Національна поліція повинна чітко дотримуватися законодавчих норм, у тому числі норм конституційного і міжнародного права в галузі захисту прав і свобод людини і громадянина [3, с. 496]. Для того, щоб поліція України нового типу реально здійснювала свою професійну діяльність відповідно до сучасних постійно змінюваних умов, їй необхідно постійно спостерігати за змінами в суспільстві та реагувати на них відповідно вчасно.

Важливим завданням реформування національної поліції у контексті національної безпеки є перетворення поліції на ефективний державний інститут, який має надійно захищати права і свободи людини та громадянина, користуватися довірою та повагою громадян. Для цього потрібно вивчати позитивний досвід поліцейських сил/служб у різних країнах, методи їх діяльності, необхідно виявляти схожі риси, зокрема щодо цілей національних поліцейських сил і тих проблем, з якими їм доводиться зіштовхуватися під час виконання своїх службових обов'язків. Як підкреслюється у Європейському кодексі поліцейської етики, нагальною стає проблема визначення сучасних європейських напрямів та принципів у галузі функціонування та відповідальності поліції у демократичних суспільствах, що базуються на принципі верховенства права [4]. І це цілком відповідає завданням сучасного реформування правоохоронних органів. Таким чином, потреба «активного реформування» органів внутрішніх справ України полягає у необхідності перетворити силове, мілітаризоване, авторитарне відомство, в діяльності якого переважали примус та каральний чинник, на справді у правоохоронний орган європейського зразка, який має забезпечувати реалізацію наданих йому повноважень, здійснювати захист прав і свобод людини і, відповідно, внутрішню безпеку суспільства.

Але, вважаю, навіть якісно розроблену реформу міліції не можливо буде провести без комплексного реформування в масштабах всієї держави. Не

можна в рамках діючої системи реформувати одне якесь відомство, коли система загалом залишиться без змін.

Успішна діяльність правоохоронної системи можлива тільки за умови, що новий поліцейський буде постійно працювати над собою, підвищувати свій професійний і культурний рівні, розширювати світогляд. Треба формувати повагу до працівника поліції всіма засобами – від рівня спілкування з громадянами, чесності, відвертості й професійних навичок до охайного зовнішнього вигляду. Тільки високий культурний та професійний рівні особового складу Національної поліції забезпечать стабільний правопорядок, захист прав і свобод людини і громадянина України, інтересів суспільства і держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 року, № 580-VIII // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

2. Біленчук П. Д., Ярмолюк А. А. Освітянське, наукове і праксеологічне забезпечення діяльності органів правосуддя, судочинства, правопорядку / П. Д. Біленчук, А. А. Ярмолюк // Актуальні проблеми сучасного розвитку цивільного, міжнародного морського і транспортного права: Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції. – К.: КДАВТ, 2015. – С. 568

3. Біленчук П. Д. Доктринальні засади підготовки висококваліфікованих юристів нової генерації у XXI столітті: засоби, методи, технології / П. Д. Біленчук // Криміналістика: підручник. – К.: Вид. дім «Дакор», 2014. – С. 494–503

4. European Code of Polcie Ethics (Rec (2001) 19.09) [Electronic resource]. – Access mode : www.bc-mvs.gov.ua/.../etichni-koodeks-prats.